

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องแบบแผนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมขบวนการทางสังคมของนักธุรกิจใจในกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อที่จะศึกษาถึงแบบแผนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการทางสังคมของนักธุรกิจ ในช่วงเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 โดยมีระเบียบวิธีการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

1. นิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรและการวัด
2. ประชากร การกำหนดขนาด และการเลือกตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. คุณภาพของเครื่องมือ
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรและการวัด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวความคิดจากทฤษฎีการระดมทรัพยากรและทฤษฎีการระดมพลังและการเข้าร่วม มาใช้เป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยและการกำหนดสมมุติฐานการวิจัย ซึ่งสามารถกำหนดตัวแปรในการวิจัย ได้ดังนี้ คือ

- ก. ตัวแปรต้น มี 6 ตัวแปร ได้แก่
 - ทศนคติที่มีต่อรัฐบาลพลเอกสุจินดา คราประยูร
 - ทศนคติที่มีต่อกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล

- ความคาดหวังที่มีต่อความสำเร็จในการคัดค้านรัฐบาล
- ความคาดหวังต่อปฏิกิริยาของคนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ที่มีต่อการคัดค้านรัฐบาล
- ความคาดหวังเกี่ยวกับการได้รับผลประโยชน์ หรือการสูญเสียผลประโยชน์จากการเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล
- อิทธิพลการชักจูงจากสื่อสารมวลชน

ข. ตัวแปรตาม มี 1 ตัวแปร ได้แก่

- การเข้าร่วมขบวนการทางสังคมในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ตัวแปรที่ 1 ทศนคติที่มีต่อรัฐบาล เอกอัครราชทูต คราประบุรี

เป็นการวัดระดับความคิดเห็นและความพึงพอใจที่มีต่อหลักเหตุผล ในการเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี การจัดตั้งรัฐบาล คณะรัฐมนตรีร่วมรัฐบาล และทัศนคติที่มีต่อตัวพลเอกสุจินดา คราประบุรี

ถ้าเป็นทัศนคติในทางบวก ก็หมายความว่า ยอมรับในเหตุผลของการเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และการจัดตั้งรัฐบาล ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสม และมีความพึงพอใจในตัวพลเอกสุจินดา คราประบุรี และคณะรัฐมนตรีที่ร่วมรัฐบาล

ถ้าเป็นทัศนคติในทางลบ หมายความว่า ไม่ยอมรับในเหตุผลของการเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และการจัดตั้งรัฐบาล เห็นว่าไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม และไม่มี ความพึงพอใจในตัวพลเอกสุจินดา คราประบุรี ตลอดจนคณะรัฐมนตรีที่ร่วมรัฐบาล

ตัวแปรที่ 2 ทศนคติที่มีต่อกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล

เป็นการวัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อหลักเหตุผล เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของ ขบวนการทางสังคม รวมทั้งความถูกต้องในการดำเนินการของขบวนการทางสังคม ตลอดจน ความศรัทธา เชื่อถือที่มีต่อผู้นำและกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล

ถ้าเป็นทัศนคติในทางบวก ก็หมายความว่า ยอมรับในหลักเหตุผล เป้าหมาย หรือ วัตถุประสงค์ของขบวนการทางสังคม และเห็นว่าการดำเนินการของขบวนการทางสังคม มีความ ถูกต้อง และมีความศรัทธา เชื่อถือผู้นำและกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล

ถ้าเป็นทัศนคติในทางลบ ก็หมายความว่า ไม่ยอมรับในหลักเหตุผล เป้าหมาย หรือ วัตถุประสงค์ของขบวนการทางสังคม และเห็นว่าการดำเนินการของขบวนการทางสังคมไม่ถูกต้อง และไม่ได้มีความศรัทธา เชื่อถือในตัวผู้นำและกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล

ตัวแปรที่ 3 ความคาดหวังที่มีต่อความสำเร็จในการคัดค้านรัฐบาล

เป็นการวัดความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่มีในเรื่องโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ในการคัดค้านรัฐบาล โดยมี 3 มิติ คือ

- ก. ความคาดหวังว่าการเข้าร่วมของตนเอง จะมีส่วนทำให้เกิดโอกาสของความ สำเร็จหรือไม่ เพียงใด
- ข. จำนวนผู้เข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล (ที่คาดหวัง)
- ค. การคาดหวังถึงความสำเร็จ ถ้ามีคนจำนวนมากเข้าร่วม

ตัวแปรที่ 4 ความคาดหวังต่อปฏิกิริยาของคนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ที่มีต่อ การคัดค้านรัฐบาล

เป็นการวัดความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่จะตัดสินใจเข้าร่วมการคัดค้าน รัฐบาลว่า คนในครอบครัวและเพื่อนร่วมงานของตน จะมีปฏิกิริยาที่เป็นไปในเชิงสนับสนุน หรือต่อ ด้านการที่เขาตัดสินใจที่จะ เข้าร่วมกิจกรรมในการคัดค้านรัฐบาล

ตัวแปรที่ 5 ความคาดหวังเกี่ยวกับการได้รับผลประโยชน์ หรือการสูญเสียผล
ประโยชน์ จากการเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล

เป็นการวัดความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประเมินก่อนการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล โดยประเมินเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของการคัดค้านรัฐบาล การได้และการสูญเสียผลประโยชน์จากการประกอบอาชีพ หรือการสูญเสียเวลา ทรัพย์สิน และทรัพยากรต่างๆ ตลอดจนความเสี่ยงต่อโอกาสของการเกิดอันตรายต่อตนเองขึ้น หากว่าตัดสินใจที่จะเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล

การวัด

ในการวัดตัวแปรที่ 1-5 จะใช้มาตรวัดแบบ Likert scale โดยมีข้อความทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ในการให้คะแนนจะพิจารณาจากข้อความต่างๆ ดังนี้

ข้อความเชิงบวก	การให้คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ข้อความเชิงลบ	การให้คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ตัวแปรที่ 6 อธิปไตยการชั่งจูงจากสื่อสารมวลชน

เป็นการวัดระดับความสนใจ การเปิดรับข้อมูล และความถี่ในการติดตามข่าวสารข้อมูลทางด้านการเมืองเกี่ยวกับการคัดค้านรัฐบาลโดยผ่านสื่อต่างๆ ที่มีผลต่อความคิดเห็นและการตัดสินใจเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล

การวัด

ในการวัดตัวแปรที่ 6 นั้น มีข้อคำถามหลายข้อ และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

- การเปิดรับข่าวสารข้อมูลและการติดตามแสวงหาข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติม การให้คะแนนจะพิจารณา ดังนี้

การให้คะแนน

ไม่สนใจติดตามข่าวสารเลย	0
ฝ่ายรัฐบาล	1
ทุกฝ่ายพอกัน	2
กลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล	3

- ความคิดเห็นต่อการคัดค้านรัฐบาล อันเป็นผลจากการรับทราบข่าวสารข้อมูลครั้งแรก การให้คะแนนจะพิจารณา ดังนี้

การให้คะแนน

ไม่เห็นด้วย	0
ยังข้องใจ	1
ลืงเลใจ	2
เห็นด้วย	3

- การติดตามข่าวสารข้อมูลที่นำเสนอข่าวสารในการคัดค้านรัฐบาล การให้คะแนนจะพิจารณาจากความถี่ของการติดตามข่าวสาร ดังนี้

การให้คะแนน

ไม่ได้กระทำเลย	0
กระทำเพียงครั้งเดียว	1
กระทำมากกว่า 1 ครั้ง	2

- การประเมินถึงอิทธิพลของการติดตามข่าวสารข้อมูล ต่อการเข้าร่วมการคัดค้าน
รัฐบาล

การให้คะแนน

ไม่มีผลเลย	0
ไม่แน่ใจ	1
มีผลน้อยมาก	2
มีผลมาก	3

- การประเมินถึงอิทธิพลของการติดตามข่าวสารข้อมูลตลอดมาต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับ
กับการคัดค้านรัฐบาล

การให้คะแนน

เห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาล	0
ไม่แน่ใจ	1
เห็นด้วยกับฝ่ายคัดค้านรัฐบาล	2

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ตัวแปรที่ 7 การเข้าร่วมขบวนการทางสังคมในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535

เป็นการวัดระดับของการเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล โดยใช้มาตรวัดแบบกัตต์แมน
(Guttman scale) โดยการวัดกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมในการคัดค้านรัฐบาล ซึ่งมาตร
วัดจะมีลักษณะเป็นแบบสะสม มีมิติเดียว ประกอบด้วยกิจกรรมที่เรียงลำดับของการเข้าร่วมการคัด

ค่านรัฐบาล โดยพิจารณาจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในช่วงของเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 ทั้งนี้ได้ประยุกต์แนวความคิดการจัดระดับของการเข้าร่วมทางการเมืองมาเป็นแนวทางซึ่ง Milbrath และ Goel (1970 : อ้างถึงใน สติชัย นิยมญาติ , 2524 : 23-24) ได้กล่าวถึงการจัดลำดับความสูงต่ำของการเข้าร่วมทางการเมืองประเภทต่างๆ ว่า มักจะยึดหลักในเชิงตรรก (Logic) ที่ว่าการเข้าร่วมทางการเมืองแต่ละประเภทย่อมต่างก็ใช้ทรัพยากร เช่น เวลา เงินทอง ตลอดจนพลังงานและอื่นๆ ที่แตกต่างกัน ดังนั้น กิจกรรมการเข้าร่วมแบบใดที่บุคคลได้ให้ความทุ่มเทมาก สูญเสีย หรือใช้จ่ายทรัพยากรมาก ก็จะถือว่าเป็นการเข้าร่วมทางการเมืองที่อยู่ในระดับสูงกว่ากิจกรรมการเข้าร่วมประเภทอื่นๆ ตามลำดับลงไป

Milbrath และ Goel ได้จัดระดับการเข้าร่วมทางการเมืองจากระดับที่สูงสุดไปสู่ต่ำสุดเอาไว้ ดังนี้

1. การได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งของรัฐบาลและของพรรคการเมือง
2. การลงสมัครเป็นผู้เข้ารับการเลือกตั้ง เพื่อที่จะเข้าไปดำรงตำแหน่งของรัฐบาล
3. การวิ่งเต้นเพื่อหาเงินสนับสนุนพรรคการเมืองหรือผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง
4. การเข้าประชุมกับบุคคลชั้นหัวหน้าของพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการบริหารพรรค และการประชุมในการวางแผนการต่างๆ ของพรรค
5. การเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นของพรรคการเมือง
6. การเสียสละเวลาเพื่อช่วยในการรณรงค์หาเสียง
7. การเข้าร่วมชุมนุมหรือการประชุมในทางการเมือง
8. การบริจาคเงินทองเพื่อช่วยเหลือพรรคการเมืองหรือผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองหรือผู้นำทางการเมือง
10. การติดกระดุมหรือแผ่นป้ายของพรรคการเมือง หรือแสดงถึงผู้สมัครคนใดคนหนึ่งบนเสื้อผ้าหรือบนรถยนต์
11. การพยายามพูดจาที่เป็นการชักชวนให้บุคคลอื่นๆ ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในทางใดทางหนึ่ง
12. การพูดคุยหรือสนทนากันในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทางการเมือง
13. การไปใช้สิทธิออกเสียงในการเลือกตั้ง

มวลชน

14. การรับทราบสิ่งกระตุ้นทางการเมือง เช่น การรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อ

15. พวกที่มีความเฉื่อยหรือเฉยเมยในทางการเมือง (Apathetics)

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้กำหนดกิจกรรมที่จะใช้วัด ดังต่อไปนี้

- ก. การให้ความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมือง เกี่ยวกับการคัดค้านรัฐบาล
- ข. ช่วยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล
- ค. จัดทำเอกสารเผยแพร่การคัดค้านรัฐบาล
- ง. การชักชวนหรือสนับสนุนผู้อื่นให้เข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล
- จ. การถอนเงินออกจากธนาคารที่เป็นของรัฐบาล
- ฉ. การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน
- ช. การบริจาคเงินหรือสิ่งของ เพื่อสนับสนุนการชุมนุม
- ซ. การไปร่วมการชุมนุมเพื่อคัดค้านรัฐบาล

การวัด

ในการวัดตัวแปรที่ 7 เกมท์ในการให้คะแนนจะพิจารณาจากระดับในการเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล ดังนี้

การให้คะแนน

ไม่ได้เข้าร่วม	0
ได้เข้าร่วม	1

2. ประชากร การกำหนดขนาด และการเลือกตัวอย่าง

ก. ประชากร

นักธุรกิจในประเทศไทยที่จะทำการศึกษานี้ หมายถึง บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับกิจการธุรกิจในภาคเอกชน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้จัดการขึ้นไป

ข. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างนั้น จะใช้ตารางสำเร็จรูปของ Harbert และ Raymond , 1963 (สุรพล กาญจนจิตรรา , 2534 : 50) โดยกำหนดขนาดที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 300 คน

ค. การเลือกตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) ดังนี้ คือ

ก. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ในการคัดเลือกบริษัทธุรกิจ ที่ตั้งอยู่เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเชิงระบบ (Systematic sampling) ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างบริษัทธุรกิจ โดยสุ่มตัวอย่างจากหนังสือ Million Baht Business Information Thailand 1992 Volume I

ค. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ในการคัดเลือกนักธุรกิจ โดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เป็นนักธุรกิจที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้จัดการขึ้นไป

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด คือ แบบสอบถามและ
แนวการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แบบสอบถามจะประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือก
ตอบเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในเรื่องเพศ อายุ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อ
เดือน ประเภทธุรกิจที่ประกอบ ตำแหน่งหน้าที่และการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองในอดีตที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2 ทักษะคดีที่มีต่อรัฐบาลพลเอกสุจินดา คราประยูร และกลุ่ม องค์กรที่นำการ
คัดค้านรัฐบาล มีข้อความทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ แยกเป็น

- ข้อความที่ใช้วัดทัศนคติที่มีต่อรัฐบาลพลเอกสุจินดา คราประยูร จำนวน 10 ข้อ
- ข้อความที่ใช้วัดทัศนคติที่มีต่อกลุ่ม องค์กรที่นำการคัดค้านรัฐบาล จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังที่มีต่อความสำเร็จในการคัดค้านรัฐบาล มีข้อความทั้งหมด
จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 4 ความคาดหวังต่อปฏิริยาของคนในครอบครัว เพื่อนร่วมงานที่มีต่อการคัด
ค้านรัฐบาล และความคาดหวังเกี่ยวกับการได้รับผลประโยชน์ หรือการสูญเสียผลประโยชน์ จาก
การเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล มีข้อความทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ แยกเป็น

- ข้อความที่ใช้วัดความคาดหวังต่อปฏิริยาของคนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ที่มี
ต่อการคัดค้านรัฐบาล จำนวน 5 ข้อ

- ข้อความที่ใช้วัดความคาดหวังเกี่ยวกับการได้รับผลประโยชน์ หรือการสูญเสียผล
ประโยชน์จากการเข้าร่วมการคัดค้านรัฐบาล จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 อิทธิพลการชักจูงจากสื่อสารมวลชน มีข้อความทั้งหมดจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบแผนการเข้าร่วมขบวนการทางสังคม ในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม
2535 มีคำถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการคัดค้านรัฐบาล ในลักษณะมิติเดียวที่สะสม
จำนวน 8 กิจกรรม

แนวการสัมภาษณ์ สำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

4. วิธีการในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการใช้แบบสอบถาม ส่งให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ซึ่งแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- วิธีการเชิงปริมาณ จะใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ
- วิธีการเชิงคุณภาพจะเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth interview) ตามแนวการสัมภาษณ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลรายละเอียดด้านต่างๆ ทั้งความคิดเห็น ความรู้สึก ตลอดจนขั้นตอนในการเข้าร่วมขบวนการทางสังคม จากนักธุรกิจที่ได้เข้าร่วมการประชุมระดับค้ำรัฐบาลในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 โดยผู้วิจัย จะทำการสัมภาษณ์เอง

5. คุณภาพของ เครื่องมือ

ก. ความตรง (Validity) หลังการสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำร่างแบบสอบถามให้บุคคลทั่วไปอ่าน และได้รับคำตอบในความเข้าใจที่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการตั้งคำถามของผู้วิจัย หลังจากนั้นได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ข. ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเดียวกับประชากรที่ต้องการศึกษาจำนวน 40 คน ผลของการคำนวณหาอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดทัศนคติและความคาดหวัง โดยพิจารณาจากค่า T-test ที่มีค่าตั้งแต่ 2.0 ขึ้นไป พบว่า มีข้อความที่มีอำนาจจำแนกทัศนคติและความคาดหวัง

ของกลุ่มตัวอย่างเหลือ 43 ข้อ จากเดิมที่มี 48 ข้อ และการคำนวณหาค่าความเที่ยงใช้เทคนิควิธีการแบ่งครึ่ง (Split-half method) โดยใช้สูตรการคำนวณของ Spearman-Brown ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้องภายใน (Coefficients of internal consistency) เท่ากับ .6551 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ , 2531 : 167-168)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS*PC โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ก. ตารางแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ข. การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับการเข้าร่วมขบวนการทางสังคม
- ค. การวิเคราะห์ค่า T-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมขบวนการทางสังคม ในกลุ่มที่เข้าร่วมและที่ไม่ได้เข้าร่วมในการคัดค้านรัฐบาล
- ง. การทดสอบสัมประสิทธิ์ในการกำหนดทำนาย (Coefficient of reproducibility) สำหรับวิเคราะห์มาตรการวัดการเข้าร่วมขบวนการทางสังคมตามแบบแผนการวัดของกัตต์แมน โดยจะใช้สูตรในการวิเคราะห์ คือ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ , 2534 : 115)

$$R = 1 - e / n k$$

ในที่นี้ e = จำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมดที่ปรากฏออกมา

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบทั้งหมด

k = จำนวนคำถามหรือข้อความทั้งหมด

R = สัมประสิทธิ์ในการกำหนดทำนาย